

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἔτησίαι Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἔτησίαι » 14.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἔτησι. » 16.

παρὰ τὴν Αὐτ. Ἐκκλησίαν.
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
τὸν στίχον λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

Ἀμφιβολίαι καὶ ἀβεβαιότητες.

Οὐδείς οὐδὲν θετικὸν δύναται νὰ προείπῃ περὶ τῶν Ἀνατολικῶν περιπλοκῶν, περὶ τῆς ἐπιτυχίας ἢ ἀποτυχίας τῆς διαιτησίας τῆς Γερμανίας μεταξὺ Ῥώσων καὶ Ἀγγλῶν, περὶ μελλούσης εἰρήνης ἢ προσεχοῦς πολέμου. Ἐὰν δὲ δώσῃ τις πίστιν εἰς τὰ τελευταῖα τηλεγραφήματα, πείθεται ἀναμφιβόλως ὅτι καὶ πάλιν μέλλουσι νὰ ναυαγήσωσιν οἱ περὶ τῆς σογκροτήσεως τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Συνεδρίου συμβιβαστικαὶ ἀπόπειραι τῆς Γερμανίας, οὐδετέρου τῶν διαφωνούντων πειθομένου νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὰς διατετυπωμένας παρ' ἑκατέρων προτάσεις περὶ τῆς συνθήκης τοῦ ἀγίου Στεφάνου. Ὅ,τι δὲ καθιστᾷ πιθανωτέραν τὴν ἀποτυχίαν τοῦ συνεδρίου εἶναι αἱ ἑκατέρωθεν ἐπισπευδόμεναι κολοσσισαῖι πολεμικαὶ παρασκευαί. Τῆς Τουρκίας ἡ θέσις καθίσταται ἤδη κρισιμωτάτη, διότι ἡ πρέπει νὰ συμμαχήσῃ μετὰ τῆς Ῥωσσίας, τοῦθ' ὅπερ ὁ Σουλτάνος ἐπιθυμεῖ καὶ ὑποδεικνύει τοῖς περὶ αὐτὸν ὡς σωτηριῶδες διὰ τὴν ὀθωμανικὴν αὐτοκρατορίαν, ἡ πρέπει νὰ συμμαχήσῃ μετὰ τῆς Ἀγγλίας, τοῦθ' ὅπερ μέγα ἰσχυρὸν κόμμα, οὐτινος προΐσταται ὁ Γαζῆ Ὅσμᾶν πασᾶς, ὑποδεικνύει. Ἄλλ' ἂν τὸ πρῶτον, ὁ Σουλτάνος ἀπειλεῖται καθαίρεσιν ἴσως δὲ καὶ ψαλιδίτιδα, ἐὰν τὸ δεύτερον τῷ Σουλτάνῳ ἀπειλεῖ ἡ Ῥωσσία τὴν κατάληψιν τῆς Κων/πόλεως, εἰς ἣν ἀδύνατον ἂν θὰ ἐπανεῖλθῃ πλέον. Νὰ μείνῃ οὐδετέρα, εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὸ μῖστος καὶ τὴν καταδίωξιν ἀμφοτέρων τῶν ἐμπολέμων δυνάμεων, εἶναι δὲ ἀδύνατον αὐτῇ τὸ τοιοῦτον, καθόσον θὰ ἐκβιασθῇ νὰ συμμαχήσῃ μετὰ μιᾶς τῶν εἰρημένων δυνάμεων.

Ἄλλ' ἐὰν ἡ θέσις τῆς Τουρκίας ἦναι κρισιμωτάτη, ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶναι εὐάρεστος. Αὕτη βεβαίως μόνον ἐν ἡ περιπτώσει ἡ Τουρκία ἤθελε συμμαχήσῃ μετὰ τῆς Ῥωσσίας εὐρήσει αἰσίαν διεξαγωγὴν πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ πόθων αὐτῆς, τούναντίον δὲ θὰ ἀναγκασθῇ νὰ ἀναμείνῃ τὸ τέλος τοῦ πολέμου, εἰς τὴν δικαιοσύνην

τῆς Εὐρώπης ἀνατιθεῖτα τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνισμοῦ, διότι διέξοδος ἄλλη πρὸς κατόρθωσιν ἀγαθοῦ τινος οὐδεμία ὑπολείπεται αὐτῇ, ἐκτὸς ἐὰν ἡ Ἀγγλία κατορθώσῃ νὰ συμβιβάσῃ τὰ συμφέροντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ μετὰ τῶν Ὀθωμανικῶν συμφερόντων οὕτως, ὥστε νὰ ἐκανοποιηθῇ ἡ Ἑλλάς ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς παρὰ τῆς ὁμόρου Τουρκίας, ὅπερ δύσκολον μὲν οὐδαμῶς δὲ ἀπίθανον ἐὰν ὁ Ἑλληνισμὸς, συνετισθεὶς ἐκ τόσων παθημάτων, ἀποφασίσῃ πλέον νὰ πράττῃ ὅ,τι τὸ συμφέρον καὶ οὐχὶ ὅ,τι αἱ προλήψεις αὐτοῦ ἤθελον τῷ ὑπαγορεύσῃ.

Ἡ ἐν Ἡπειροθεσσαλίᾳ ἐπανάστασις ὑποχωρήσασα μικρὸν εἰς τὴν ὑπεροπλίαν τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὰς διαφωνίας τινῶν μικροφιλοτιμῶν ἀρχηγῶν τῶν ἐπαναστατῶν, φαίνεται πάλιν νέας ἀνακτωμένη δυνάμεις καὶ ἀπειλητικωτέρα ἢ πρὶν καθισταμένη. Ἡ Τουρκία μὴ θελήσασα νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἐμπόλεμον τῶν ἐπαναστατῶν θέσιν, μὴδὲ νὰ ἀνακωχεύσῃ μετ' αὐτῶν, ἀλλὰ θεωροῦσα τούτους ὡς ληστρικὰς συμμορίας, ἐξῆψε τὴν φιλοτιμίαν αὐτῶν, ἀποφασισάντων νὰ ἐπιδείξωσιν αὐτῇ ὅτι ἡ ἐπανάστασις δὲν κατηνύσθη, ὅτι οἱ τὸν ζυγὸν αὐτῆς ἀποσεΐσαντες δὲν εἶναι λησταί, ἀλλὰ ὑπήκοοι αὐτῆς ἀπογεγυμνωμένοι καὶ δεδηλωμένοι παρὰ τῶν ἀγρίων ὀρδῶν τῆς, οὐδὲν ἄλλο ἔργον ἔχοντες νῦν ἢ τὸν μέχρι θανάτου πόλεμον κατὰ τῆς βανδάλου καὶ ἀφορήτου τουρκικῆς δυναστείας. Πιστεύεται δὲ ὅτι μετ' ὀλίγον θὰ μάθωμεν ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε ἐν ὑπομονῇ διελθοῦσα τὰς σφαγὰς καὶ τὰς λεηλασίας τῶν τουρκαλβανῶν, γκέγκιδων καὶ βασιβουζούκων Ἡπειρος, ἀνέριψε τὸν περὶ τῶν ὄλων κύβον, διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους· διότι εἰς τοὺς φιλησύχους κατοίκους αὐτῆς οἱ ἄρπαγες οὗτοι δὲν ἀφῆκαν οὔτε ὑποζύγιον, οὔτε βοῦν, οὔτε ποιμνία, οὔτε σκεύη, οὔτε οὐδὲν ἐξ ἐκείνων ὧν ἡ ἀπώλεια καθιστᾷ ἀδύνατον ἢ δύσκολον τὸ μεταστῆναί τινα ἐκ τοῦ εἰρητικοῦ εἰς τὸν ἐπαναστατικὸν βίον.

Καὶ ἐν τούτοις ἡ τύχη τῶν Ἑλληνικῶν ἀγώνων καὶ ἡ ἐκβασίς τοσοῦτων θυσιαῶν πάλιν καθίσταται ἀβεβαία, ἡ διότι ἡ Ἀγγλία μεταμεληθεῖσα ἀπεφά-

σισε νὰ καταλίπη τὸν Ἑλληνισμόν εἰς τὴν ἰδίαν τύχην, ἢ διότι συναισθάνεται ὅτι δὲν δύναται μόνη νὰ ὑποστηρίξη τὰ δίκαια αὐτῶν ὑπὸ τε τῶν Τούρκων καὶ τῶν Σλάβων κατὰ τὸ συμφέρον τοῦ ἰσχυροτέρου διατεθειμένα. Ποῦ δὲ μέλλει νὰ καταλήξῃ ἢ τοιαύτη ἀποτυχία, ἐὰν πραγματοποιηθῇ τοῦτο, καὶ οἱ κοινότεροι τῶν ἀνθρώπων μετὰ φρίκης ἀναλογίζονται. Ἄλλ' ἀφοῦ ἡ φιλάνθρωπία τῆς Εὐρώπης μέχρι λόγων περιοριζομένη διὰ τόσων κενῶν ἐλπίδων διαβουκολεῖ ἡμᾶς ἕως τώρα, βεβαίως θὰ ἔλθῃ ἡμέρα καθ' ἣν θὰ παραστῇ θεατὴς ἡ ἐμφυλίων σπαραγμῶν ἐν τοῖς Ἑλλησιν, ἡ ἀπεγνωσμένων πρὸς τοὺς τυράννους τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς ἀγώνων. Ἐν τούτοις καὶ πάλιν σύνεσι καὶ μετριοπάθειαν ἄς ἔχωμεν, ἄχρις ἂν ἴδωμεν εἰς κωμωδίαν ἢ εἰς τραγωδίαν θὰ καταλήξωσιν αἱ Ῥωσικαὶ καὶ αἱ Ἀγγλικαὶ αὐταὶ ἐπιδείξεις, ἀφοῦ ἀμφοτέραι αἱ δυνάμεις αὐταὶ συμφωνοῦσιν ἰδίως ὡς πρὸς τὸ οὐσιωδῶς ἐνδιαφέρον τὸν Ἑλληνισμόν ζήτημα, ἢ τοὶ τὴν ἐν Εὐρώπῃ διατήρησιν τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, μετὰ μόνης τῆς διαφορᾶς ὅτι ἡ μὲν τούτων θέλει ταύτην Σλαβίζουσαν καὶ ἀσθενῆ, ἡ δὲ Ἀγγλίζουσαν καὶ ὡς οἶόν τε ἀκεραίαν καὶ ἰσχυράν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ζητοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῶν κ. κ. συνδρομητῶν ἡμῶν, ἐὰν κατὰ τὴν παρελθούσαν Τρίτην, ἕνεκα τῶν ἑορτῶν, δὲν ἐξεδόθη ἡ «Πανόπη», πιστευόμεν ὅτι τὸ παρελθὸν αὐτῆς ἐγγυᾶται τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως εἰς τὸ μέλλον.

— Ἡ ἑορτὴ τοῦ Πάσχα διήλθεν ἐν τῇ δυνατῇ ἡσυχίᾳ καὶ τάξει. Τὰ πυροβολήματα τῶ ὄντι ἐν τοῖς Ναοῖς ἦσαν ἀραιοτέρα, οὐχὶ δὲ καὶ ἐν ταῖς συνοικίαις. Ἄλλὰ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ, εἶναι ἀνάγκη νὰ κατανοηθῇ παρὰ τῶν φιλεόρων ὅτι ἡ γινόμενη κατάχρησις διὰ τῶν ἄλλων ἐκπυροσοροτικῶν μηχανημάτων, ἡ ταραχὴ καὶ ἀησυχία πληροῦσα τοὺς περιβόλους τῶν Ναῶν, ἐν οἷς γίνεται ἡ λεγομένη πρώτη Ἀνάστασις, εἶναι πολλὴ ὀχληροτέρα τῶν πυροβολημάτων. Οἱ χαριεντιζόμενοι μάλιστα καὶ ταῦτα ἐπιρρίπτοντες κατὰ τοῦ τελετουργοῦντος κλήρου δεικνύουσιν ἀσέβειαν ἀκατανόμαστον καὶ κακοήθειαν ἀξιοπονοῦν, ἐὰν πράγματι ὁ περὶ διαταρᾶς τῆς ἐκκλησιαστικῆς εἰρήνης νόμος ὑπάρχει ἐν ἰσχύει. Παραλείπομεν ἄλλα ἀτάσθαλα καὶ ἀηδῆ, διότι πράγματι ἡ δημοσία ἠθικὴ καιρία λαμβάνει τραύματα κατὰ τὴν ἑορτὴν ταύτην, καὶ ταῦτα πρὸ τῶν ὁμμάτων ἐπισήμων ἑτεροδόξων.

— Ἐπὶ τοῦ Ναοῦ δὲ τῆς Ἀναστάσεως κατὰ τὴν δευτέραν λεγομένην ἀνάστασιν ἔλαβε χώραν αὔθις ἡ βράνδαλο· ἐκείνη καὶ βάρβαρος ἀπομίμησις ἀρχαίου ἀνοουσιουργήματος, ἢ τοὶ ἡ διὰ πυροβολημάτων πυρπόλησις ὁμοιώματος ἑβραίου. Ἄλλ' ἐκεῖ συγχωρητέα τὰ τοιαῦτα διὰ τε τὴν ἐπικρατούσαν ἀναρχίαν καὶ διότι οἱ ἀρμόδιοι ὄντες νὰ ἐμποδίσωσιν αὐτά, αὐτοὶ πρῶτοι τὰ ὑποδεικνύουσιν ὡς ἀναπόφευκτα, ἴσως διὰ νὰ συρρῶι ἐκεῖ τὸ πλῆθος πρὸς ἀργυρολογίαν καὶ ὄφελος τοῦ Ναοῦ (!)

— Συνιστῶμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν ἀνωτάτην καὶ εὐπορον τάξιν τῆς κοινωνίας μας ὅπως λάβῃ πρόνοιαν περὶ τῶν πλημυρουμένων τὴν ἡμετέραν ἀγορὰν ἐπαϊτῶν, οἵτινες νυκτὸς τε καὶ ἡμέρας περιέρχονται τὰ καταστήματα καὶ τὰς οἰκίας ζητούντες ἐλεημοσύνην.

— Ὁδυγηρὸν κατ'ἕνεγκε κτύπημα ἡ ἀπάνης τοῦ θανάτου

ῥομφαία εἰς τὴν πολυμελῆ οικογένειαν τοῦ συμπολίτου ἡμῶν Νικολάου Στεργίου, ἀποστερήσασα ἕνδεκα τέκνα τῆς φιλοστόργου μητρὸς τῶν ΔΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ. Ὅπως πᾶσα ἡ πόλις οὕτω καὶ ἡμεῖς συμμεριζόμενοι τὴν θλίψιν τῆς βαρέως πενθοῦσης οικογενείας, ἐπικαλούμεθα ὑπὲρ μὲν τῆς μεταστάσης τὴν μακαρίαν ἀνάπαυσιν ὑπὲρ δὲ τῶν ἀπολειφθέντων τὴν ἐξ ὕψους πραραμυθίαν.

— Ἐπίσης ἀπεδίωξε τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὑπὸ ὀξείας βληθείς νόσου ὁ χορηγὸς καὶ ἐντιμὸς συμπολίτης ἡμῶν ἈΝΔΡΕΑΣ ΔΡΙΤΣΑΣ. Ἡ πόλις ἡμῶν τιμῶσα τὴν ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτῆρος καὶ τὴν τιμιότητα τοῦ ἀνδρὸς προσέφερον αὐτῷ τὰς προσηκούσας ἐπικηδείου τιμὰς.

Εἶη καὶ τούτου τὸ μνημόσυνον αἰώνιον.

— Μεγαλοπρεπῶς ἐτετέλεθησαν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν οἱ γάμοι τοῦ ἀξιολόγου νέου κ. Ἀλεξάνδρου Φ. Πεῦετ μετὰ τῆς σεμνοτάτης δεσποινίδος κ. Μαγδαλινῆς Μιχ. Τροφιμῶρ. Συγγαίροντες τοῖς γονεῦσι καὶ τοῖς νεονύμφουσι ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ αὐτῶν ἐνώσει, εὐχόμεθα αὐτοῖς βίον μακρὸν, εὐδαιμόνα καὶ πάσης ἀνθρωπίνης εὐμερείας μεστόν.

— Τὴν παρελθούσαν Τρίτην δύο αὐστριακῆ θωρηκτικῆ φρεγάτται διήλθον τοῦ λιμένος μας, ἔξωθεν τοῦ ὁποίου σταθεῖσαι ἐπ' ὀλίγον ἔκαμον σημεῖον τῇ ἐνταῦθα ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ναυλοχούσῃ ἑτέρᾳ αὐστριακῆ θωρηκτικῆ φρεγάτται Don Zuan, ἣν παραλαβόντες ἀνεχώρησαν ὡς ἐμάθομεν δι' Ἀντίβαρι, ὅπου τραχαί τινες ἀνερύθησαν.

— Τὴν ἐπιούσαν (τετάρτην) κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα μας ἀπὸ Ὀτράντου προερχομένη ἡ ἀγγλικὴ κανονιοφόρος Φλαῦν-φίς τοῦ πλοίαρχου Ἡ. Κρόχαν, φέρουσα τηλεβόλα τέσσαρα καὶ πλήρωμα ἀνδρῶν 127, ἀνεχώρησε δὲ ἐντεῦθεν τὴν πρωίαν τῆς πέμπτης, διευθυνομένη εἰς Βεσίκια.

— Περὶ δὲ τὴν 3ην ὥραν μ. μ. τῆς παρελθούσης Πέμπτης κατέπλευσεν ἐκ Πειραιῶς εἰς τὸν λιμένα ἡμῶν ὁ μέγας ἰταλικὸς ὀπλιταγωγὸς ἢ μεταφορικός (transporto) ἀτμοδρόμων ἀπὸ πόλις τῆς Γενούης, χρησιμεύων καὶ ὡς σχολὴ θεομαστῶν. Κυβερνᾶται ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου Ubertini Giovanni, φέροι 4 τηλεβόλα καὶ πλήρωμα 300 ἀνδρῶν καὶ 13 ἀξιωματικούς, ὡσαύτως δὲ καὶ τοὺς μετατιθεμένους ἀξιωματικούς ἐπὶ τοῦ στόλου τῆς Μεσογείου, ὅν τὸ πλοῖον τοῦτο ἐφοδιάζει, κομιζόν τροφὰς, θερμὰς ἐνδυμασίας καὶ ἄλλα διάφορα εἶδη, δυνάμενον δὲ νὰ βαστάτῃ, κατὰ τὸν ἀΠοσειδῶνα, 4,500 ὀπλίτας καὶ ἔχον σταῦλον διὰ 400 ἵππους. Εἶναι ὑψηλὸν καὶ εὐρύχωρον πλοῖον, ἔχει δὲ καὶ θαλάμους μεγαλοπρεπεῖς. Ἀπέπλευσε γὰρ περὶ τὴν 3 ὥραν μ. μ. εἰς Βῶλον καὶ Θεσσαλονίκην κομιζόν ἐφόδια, μεθ' ὧ ἐπιστρέφει εἰς Ἰταλίαν.

— Μεγάλῃ καὶ ἀδικοῦ καταστροφῇ γίνεται εἰς τὰ θηρεῦσιμα πτηνὰ καὶ ἰδίως εἰς τὰς τρυγῶνας κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας. Τὰ πτηνὰ ταῦτα ἤδη ἀδύνατα ὄντα δὲν εἶναι τροφῇ λόγου ἀξία, ἄλλως δὲ ὁ φονεῦν μίαν τρυγῶνα καταστρέφει ἐν ζεύγος, καὶ μετ' αὐτοῦ δεκάδα περὶ τοῦ νεοσῶν, ἅτινα ἐξ αὐτοῦ τοῦ ζεύγους θὰ γεννηθῶσιν. Ἐν Ἀθήναις αἱ ἀρχαὶ τιμωροῦσιν αὐστηρῶς τοὺς θηρεύοντας ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ τὰ ἀθῶα καὶ ἀβλαβῆ ταῦτα πτηνὰ, ἐνταῦθα δὲ οὐδεμία λαμβάνεται πρόνοια. Καὶ ὅμως ἐν Ἀνδρῶ ἀστυνομικὴ διάταξις ἀπηγόρευσε τὸ θηρᾶν.

— Ἡ Ἑλληνικὴ ἀτμοπλοικὴ ἐταιρία ἐπαναλαμβάνει κατ' αὐτὰς τοὺς περὶ τὴν Πελοπόννησον δικαιοκέντας πλόας τῆς.

— Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας διέταξε τοὺς πλοίαρχους τῶν ἀτμοπλοίων αὐτῆς καὶ τοὺς πράκτοράς τῆς, ὅπως παραδέχονται ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων καὶ μεταφέρωσι δωρεὰν τοὺς πρόσφυγας, τοὺς τραυματίας καὶ τοὺς νοσοκόμεους τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

— Ἡ ἐν Μεγάροις ἐπέτειος πανήγυρις ἐπετελέσθη μεγαλοπρεπέστατα τὴν παρελθούσαν Τρίτην. Τὰς Α. Α. Μ. Μ. ὑπεδέχθησαν οἱ Μεγαρεῖς μετ' ἀκράτου ἐνθουσιασμοῦ, αἱ δὲ Μεγαρίδες μετὰ τῆς ἰδιαζούσης αὐτῶν φαιδρότητος καὶ φυσικῆς χάριτος ἐχόρευσαν τὸν περιώνυμον κύκλιον χορὸν Τράτανα καλούμενον πρὸς μεγίστην τέρψιν τῶν θεωμένων. Πολλὴν χαρὰν ἐνεποίησεν εἰς τοὺς Μεγαρεῖς ἡ ἐποδιχθεῖσα εὐμένεια καὶ φιλοφροσύνη τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως πρὸς πολλοῦς τῶν χωρικῶν, πρὸς οὓς ἀπέτεινε μετ' ἀγαστῆς οἰκιοῦτητος τὸν λογον, ἐν ᾧ ἐξ ἐτέρου ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα ἔπραττε τὸ αὐτὸ εἰς τὰς Μεγαρίδας, αἵτινες πρυσερχόμεναι ἠσπάζοντο τὴν χεῖρα αὐτῆς.

Τὴν 5 μ. μ. ἀνεχώρησαν αἱ Α. Α. Μ. Μ. συνοδευόμεναι ὑπὸ πλήθους ἐπευφημούντος. Ἦτα δὲ ὁ πρωθυπουργὸς μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἄλλων ἐπιστήμων προσώπων ἀφίκοντο δὲ εἰς Πειραιᾶ περὶ τὴν 7 καὶ 1/2.

— Ἡ ἐταιρία τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἔπεμψε πρὸς περίθαλψιν τῶν προσφύγων χριστιανῶν Ἡπειροῦ καὶ Θεσσαλίας, 5,000 μὲν φρ. εἰς τὸν ἐν Ἰωαννίνοις γενικὸν πρόξενον καὶ 3,000 εἰς τὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ ὅπως διανεμηθῶσιν εἰς τὰς ἐνδοεῖς οἰκογενεῖας. Πρὸς περίθαλψιν δὲ τῶν εἰς τὸ ἐλληνικὸν ἔδαφος καταφυγουσῶν οἰκογενειῶν ἐκ τῶν ὁμόρων ἐπαρχιῶν ἀπέστειλε μέχρι σήμερον περὶ τὰς 30,000 φράγκων, αἵτινες ὅμως ἐξαντλῶνται ὅσον οὕτω.

— Χθὲς ἐδημοσιεύσαμεν ὡς ἀδόμητον, γράφει ἡ «Στοὰ», ὅτι ὁ κ. Σαβούρωφ μετατίθεται εἰς Κωνσταντινούπολιν, κατ' ἄλλους δὲ ὅτι ἐπανερχεῖται ἐνταῦθα μὲ πλῆρως τοὺς θύλακας ὑποσχέσεων, ἐγγράφων μάλιστα ἤδη. Ἡ δευτέρα αὕτη ἐκδοσις ἐπαναλαμβάνεται μετὰ τινοῦ ἐπιτάσεως. Ὁρίζεται μάλιστα καὶ τὸ εἶδος τῶν ὑποσχέσεων τούτων εἶνε, λέγουσι, τὸ σχέδιον συνθήκης μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Ἑλλάδος.

— Ἀναγινώσκουμεν εἰς τὴν «Ἀλήθειαν» τῶν Ἀθηνῶν:

«Ἡ ἀγορὰ ἐξακολουθεῖ νὰ ὑποφέρῃ ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν νομισμάτων. Μετὰ μεγίστης δυσκολίας οἱ ἀγορασταὶ κατορθώνουσι ν' ἀνταλλάξωσι χαρτὶ ὄχι τῶν 28 δρ. ἀλλὰ τῶν 5.60 καὶ τοῦτο ἂν ἀγοράσῃ πρᾶγμα ἀξίας 1 ἢ 2 δραχμῶν. Πῶς θὰ φθάσωμεν οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ἀδύηλον.

— «Οὐδέποτε ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου ἀνέβη ἐνταῦθα εἰς λεπτὰ 60, ὡς σήμερον. Καὶ ἐν τούτοις μεγίστη ἀναληγησιὰ κατέλαθε τοὺς ἄρχοντας. Οὔτε κἂν συλλογίζονται, ἂν ὁ λαὸς πάσῃ.

— «Μεγάλη οἰκονομικὴ κρίσις ἀπειλεῖ τὸν τόπον. Ἐργασία δὲν ὑπάρχει, τὸ χρῆμα ἐξέλιπεν, ἡ πολυτέλεια ἐκορυφώθη. Τί γενήσεται; Κύριος οἶδεν.

— «Προβλέπεται, ὅτι ἕνεκα τῆς γενικῆς καχεξίας καὶ τῆς ἀρρηματίας, τὰ ἐνοίκια θὰ ἐκπέσουν ἐφέτος 30 καὶ 40 0/0.

— «Τὰ μεγάλα ξενοδοχεῖα ἐφέτος ἔχουν ἔλειψιν ξένων. Ἄλλοτε κατὰ τοιαύτην ἐποχὴν σωρηδὸν ἤρχοντο περιηγηταί. Ἦδη καὶ τούτων ὁ ἀριθμὸς ἐπαισθητῶς ἠλαττώθη. Ἐν δὲ ξενοδοχείῳ ἐβρίσθη τὸ κανόνι πρὸ μυνός.»

— Ἀφίκοντο ἐκ Θεσσαλίας οἱ ὄπλαρχηγοὶ Ἀξελός, Τσέλιος, Φαρμάκης, Τσάμης καὶ Νικολαΐδης βουλευτῆς Μεγάρων.

— Ἐν Λαυρίῳ, κατὰ τὸν «Ποσειδῶνα», ἀνεφάνη εὐφρογία. Πέντε κρούσματα ἐβεβαιώθησαν, ἔληφθησαν σύντονα ὑγειονομικὰ μέτρα.

— Ἀγαθοεργίαν ἀξίαν ἐπαίνου ἀναγράφει ἡ «Στοὰ». Ἡ κ. Βασιλικὴ Χ. Ἀντωνοπούλου, θυγάτηρ Μ. Βότσαρη, ἔπεμψε τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα διὰ τοῦ ἐν Πάτραις γαμβροῦ τῆς κ. Ἀρ. Κοντογοῦρη πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Κερκύρας φρ. 500, ὅπως δοθῶσιν εἰς τὰς ἀπόρους οἰκογενεῖας τῶν ἐξ Ἠλείρου προσφύγων.

— Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Αἰτωλικοῦ ἐνεφνίσθη ληστοσυμμορία. Τὰ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα, καταδιώξαντες αὐτήν, ἐφόνευσαν τὸν φυρόδικον Στέφρον, συνέλαβον δὲ τὸν λήστταρχον Κρικέλαν καὶ τὸν ληστον Γαρουφαλῆν.

— Τὰ εἰς κυκλοφορίαν ὑπάρχοντα γραμμάτια τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς μέχρι τέλους Μαρτίου ἀνέρχονται εἰς 10, 104,479 δρ. καὶ 65 λεπτά.

— Θεωρεῖται βέβαιον, κατὰ τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας, ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἠρώτησε τὴν ἐλληνικὴν πᾶσαν δύναμιν στρατοῦ δύναται νὰ παρτάξῃ ἐν ὄρῃ πολέμου. Τὸ ἡμέτερον ὑπουργεῖον ἀπήντησεν, ὅτι ἀμέσως μὲν δύναται νὰ διαθέσῃ στρατὸν 50 χιλ. ἀνδρῶν, μετὰ μῆνα δὲ στρατὸν 100 χιλ. ἐὰν ὑπάρξωσιν ὄπλα καὶ χεῖράματα.

— Τηλεγραφικῶς ἀναγγέληται τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐκ Παρισίων ἡ ἐναρξίς τῆς ἐκεῖ παγκοσμίου ἐκθέσεως, ἣν ὁ πρόεδρος στρατάρχης Μικμαῶν ἐκήρυξε.

— Αἱ Ἀγγλοελληνικαὶ διαπραγματεύσεις περὶ συστάσεως ἀποθηκῶν ἐν Πειραιεῖ, Βύβοιᾳ ἢ βορείῳ Ἑλλάδι, εἰ καὶ ἐχαρακτηρίσθησαν πρόωροι, δὲν ἦσαν ὅμως παντάπασιν αὐτοπύτατοι, διότι ἐν Λονδίῳ πραγματικῶς ἀπετάθησαν ἐρωτήσεις τινὲς πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις κυβέρνησιν. Ἡ Ἑλλάς (γράφουσι εἰς τὴν «Πολ. Ἀνταπ.») δὲν ἀμφισβᾷ, ὅτι θάπτον ἢ βράδιον θὰ περιπλακῇ εἰς πόλεμον· παρσκευάζονται δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ Τούρκοι, συγκεντρῶντες ἐσχάτως ἐν Θεσσαλίᾳ περὶ τὰς 35,000 στρατοῦ ὅπως καταστειλώσιν πᾶσαν ἐπανάστασιν. Οἱ Ἕλληνες ταράσσονται καὶ ἀποβάλλουσι βαθμηδὸν τὴν ὑπομονήν. Τὸν κατὰ τῆς Πύλης πόλεμον θὰ ἀναλάβωσι, καὶ ἂν ὑποστηρικθῶσι μόνον ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, οὐχὶ δὲ καὶ ὑπὸ τῆς Αὐστρίας. Ἐν τούτοις ἡ κυβέρνησις σιωπᾷ περὶ τῶν σκοπῶν αὐτῆς καὶ τῶν σχεδίων, ἄχρις οὗ ἀκριβέστερον μάθῃ τὰς ἀποφάσεις τῶν ἐν Λονδίῳ καὶ Βιέννῃ κυβερνήσεων.

— Τὸ πρακτορεῖον Reuter ἀναγγέλλει, ὅτι ὁ ἐν Νικομηδείᾳ ἀγγλικὸς στόλος ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν χάριν πολεμικῶν ἀσκήσεων, μεθ' ἃς προσορμηθήσεται ἐν τῷ ὄρμῳ τῆς Τούσλας, προσέτι δὲ, ὅτι ὁ στρατηγὸς Τοτλέβεν θεωρεῖ ἀναπόφευκτον τὸν ἀγγλορωσσικὸν πόλεμον.

— Οἱ προμηθευταὶ τοῦ Ῥωσικοῦ στρατοῦ ὀρεῖλουσιν εἰς τοὺς ἐν Γαλατῆ ἐμπόρους 320,000 λίρας, ὧν τὴν πληρωμὴν πάντοτε ἀναβάλλουσιν.

— Ἐν τῇ ὑπὸ τῆς συνθήκης τοῦ ἀγίου Στεφάνου καταρτισθείσῃ Βουλγαρίᾳ ὑπάρχουσιν 1,500,000 μουσουλμᾶνοι.

— Ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις ἀπηγόρευσε τὴν ἐκ Δυρραχίου ἐξαγωγὴν σιτηρῶν.

— Ἀνταποκριτὴς τοῦ Levant Herald, γράφει ἐκ Θεοδοσιουπόλεως τὰ ἑξῆς: «Ἀπὸ τῆς πολιορκίας τῆς Ἐρζερούμης (Θεοδοσιουπόλεως) μέχρι τῶν μέσων τοῦ Μαρτίου, ἤτοι ἐν διαστήματι τεσσαρῶν μηνῶν, ὁ Ῥωσικὸς στρατὸς ἀπώλεσε 18,750 ἀνδρας, παθόντας ὑπὸ τυφροειδοῦς πυρετοῦ. Ἐγὼ αὐτὸς εἶδον τάγματα τῆς 39ης ταξιαρχίας, ἀφικόμενα χθὲς ἐκ τῶν χωρίων τῆς πεδιάδος, ἀποτελούμενα μόλις ἐξ 180 ἀνδρῶν· ἐν ἐξ αὐτῶν εἶχε μόλις 136. Ἀξιωματικὸς τοῦ αὐτοῦ τάγματος ἐβεβαίωσε με γαλλιστί, ὅτι ἐν διαστήματι ἐβδομάδος ἡ ἐπιδημία ἐθανάτωσε 224 ἀνδρας ἐκ τοῦ τάγματός του.

— Ὁ στρατὸς τοῦ Ἰσμαῆλ Χακῆ πασᾶ ὑπέστη ὡσαύτως μεγάλας καταστροφὰς ἐκ τῶν ἀθθενειῶν. Αἱ ἐσχάτως ἀφικουμέναι ἐκ τοῦ Ἐρζιγιάν εἰδήσεις, ἀναγγέλλουσιν, ὅτι ὁ τύφος ἐξερράγη εἰς τὰς τάξεις τοῦ μικροῦ του στρατοῦ· καθ' ὅλας δὲ τὰς πιθανότητας αἵτις τοῦ κακοῦ εἰσὶν αἱ στερήσεις καὶ ἡ ἐλλείψις τροφῶν.

— Ἡ ναυτική δύναμις τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἀπασχολεῖ 60,000 ναύτας. Ἡ προϋπολογισθεῖσα δαπάνη διὰ τὸ ἐνεστώσ. ἔτος ἀνέρχεται εἰς 11,053,901 λίρας στερλίνας.

— Ἡ «Πολ. Ἀνταπόκρισις» ἀναφέρει ὅτι τὴν 29 Μαρτίου ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ διπλωματικός πρᾶκτωρ τῆς Ῥωσσίας, βαρῶνος Στούαρτ, προσεκλήθη εἰς τὰ ἀνάκτορα, ἔνθα ὁ ἡγεμὼν Κάρολος διεκλήρυσεν αὐτῷ τὰ ἐπόμενα :

« Ἡ Α. Μ. ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλεξάνδρος ἀνεγνώρισε τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ῥουμανίας. Τὴν ἀπειλὴν, ὅτι θὰ διατάξῃ τὸν ἀφοπλισμὸν τοῦ βῶμουικου στρατοῦ, πρέπει ὡς ἡγεμὼν τῆς χώρας νὰ θεωρήσῃ ὡς ἀπειλὴν προσωπικὴν. Ἐὰν ἡ Ῥωσσία θελεῖ νὰ ἀφοπλίσῃ τὸν στρατὸν μου, θὰ χρειασθῇ νὰ ἀφοπλίσῃ πρῶτον ἑμὲ αὐτόν ».

— Κατὰ τοὺς «Καιροὺς» τοῦ Λονδίνου, ἡ Ῥωσσία ἐνεργεῖ ἐν Ἀσίᾳ μεγάλας στρατιωτικὰς προπαρασκευάς, σχηματίζουσα ἤδη 25 συντάγματα Κοζάκων.

— Ὁ «Κήρυξ» τῆς Νέας Ὑόρκης δημοσιεύει φοβερὰς λεπτομερείας τῆς πυρκαϊᾶς, ἣτις ἐξεράγα τὴν 6 Μαρτίου ἐν τῇ πόλει τοῦ Παναρᾶ. Ἡ πυρκαϊὰ αὕτη ἐπροξένησε ζημίαις 6 περίπου ἑκατομμυρίων.

— Τηλεγράφημα ἐκ Βομβάης τῶν Ἰνδιῶν ἀναγγέλλει, ὅτι διάταγμα τοῦ ἀντιβασιλέως διατάσσει τὸν σχηματισμὸν τριῶν ὠχυρωμένων στρατοπέδων, τοῦ πρώτου ἐν Λαχῶρ, τοῦ δευτέρου ἐν Δελῆ καὶ τοῦ τρίτου ἐν Πεσαθέρ. Ἐκαστὸν τῶν δύο πρώτων θὰ περιέχῃ 150 χιλ. ἀνδρῶν, τὸ δὲ τρίτον 200 χιλ. Τὰ τρία ταῦτα στρατόπεδα, περιέχοντα ἐν συνόλῳ 500 χιλ., εἰσὶ προωρισμένα νὰ προστατεύωσι τὸ μεσοβυρτανικὸν μέρος τῶν Ἰνδιῶν κατὰ πάσης ἐξέθεον ἐπιδρομῆς.

— Κατὰ τὴν «Πολιτικὴν Ἀνταπόκρισιν» τῆς 13ης τρ. μ. ἡ ἐπανάστασις τῶν παρὰ τὴν Ῥοδόπην Πομάκων λαμβάνει ὁσπρέραι μείζονας διαστάσεις· οἱ ἐπαναστάται συμποσοῦνται εἰς 25,000 ὄπλιτων, ἀγωνίζονται δὲ ἐναντίον 30,000. Στρατιωτικὴ ἐπιτροπὴ ἐκ Ῥώσων καὶ Τούρκων ἀπέρχεται εἰς τοὺς τόπους ἵνα ἐξετάσῃ τὰ αἷτια τοῦ κινήματος καὶ κατευνάσῃ τὰς ταραχάς.

— Ἡ ἀνάγκη τῶν Ἑλλήνων συνήγορος «Γαλλικὴ Δημοκρατία» ἐδημοσίευσεν πάλιν περισπούδαστον ἄρθρον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Ἀνεθυμῆται (λέγει) ὁ ἀναγνώστης ὅτι ἄλλοτε ἐπειράθημεν νὰ ἀποδειξώμεν ὅπως συμφέρει εἰς τὰς μεγάλας δυνάμεις νὰ ἐκτείνωσι τὰ ὄρια τοῦ βασιλείου, προσαρτῶσαι εἰς αὐτὸ τὴν Ἠπειρὸν, τὴν Θεσσαλίαν καὶ τὴν Μακεδονίαν. Τὴν προσάρτησιν ταύτην ὑπαγορεύουσιν οὐ μόνον λόγοι πολιτικοί, ἐθνογραφικοὶ καὶ γεωγραφικοί, ἀλλὰ καὶ λόγοι φιλανθρωπίας· διότι ἡ Εὐρώπη δὲν δύναται πλέον νὰ μὲν ἀδιάφορος θεατῆς τῶν ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς ἐπαρχίαις τῆς Τουρκίας διαδραματιζομένων φρικωδῶν σκηνῶν. Ταῦτα προτάξασα ἡ «Γαλλικὴ Δημοκρατία» ἐξιστορεῖ τὰ παθήματα τῶν αὐτόθι χριστιανῶν ἐπὶ τῇ βῆσει τῶν ἐγγράφων τῆς «Κυανῆς Βίβλου», καταλήγει δὲ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις δὲν εἶναι ἱκανὴ νὰ προστατεύσῃ τοὺς Ἕλληνας ὑπηκόους τῆς ἀπὸ τῶν ληστρικῶν συμμοριῶν, ἐπομένως ἀπόκειται εἰς τὰς μεγάλας χριστιανικὰς δυνάμεις τὸ καθῆκον νὰ ἐπεμβῶσι πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ μέλλοντος τῶν ἐν Τουρκίᾳ Ἑλλήνων.

— Κατὰ τὴν «Γενικὴν Ἐφημερίδα» τῆς Αὐγούστου, ὁ ὑπουργὸς Σαλισβούρι ἀπεφώνησε ἑσχάτως, εἰς ἐπίσημον πολλῶν, ὅτι ἡ Ῥωσσία ὀφείλει ἢ νὰ ὑποταχθῇ εἰς τὸ θέλημα τῆς Ἀγγλίας ἢ νὰ πολεμήσῃ.

— Ὁ ἐκ Πετρούπολεως ἐπιστέλλων εἰς τὴν ἀπολ. Ἀντ. π. προβαίνει εἰς τὸ μὴ προσωτέρω τῶν ἀπειλῶν κατὰ τῆς Ἀγγλίας. «Ἐκ πρώτης ἀρχῆς ὁ Βῆκονσφιλδ (λέγει) ἔ-

λαβε γνώμην ἀμετάκλητον νὰ πολεμήσῃ τῇ Ῥωσσίᾳ» παρεούθη δὲ εἰς τοῦτο πρώτιστα μὲν ὑπὸ τῆς Βασιλείσσης, ἣτις ἀναφανδὸν ἀποστρέφεται πᾶν ὅ,τι Ῥωσσικόν, εἶτα δὲ ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ δεῖξῃ ὅτι ἡ Μ. Βρετανία κέκμηται δύναμιν νὰ διαρρήξῃ τὴν τριττὴν τῶν αὐτοκρατόρων συμμαχίαν καὶ νὰ φανῇ πάλιν αὕτη μόνη παντοδύναμος ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Ἐὰν ἐκραγῇ πόλεμος ἀγγλορωσσικὸς δὲν θὰ διεξαχθῇ ἠπίως ὡς ὁ τοῦ 1854· ὅλη ἡ Ῥωσσία, ὡς περ εἰς ἀνήρ, θὰ μετέλθῃ πᾶν μέσον ἵνα ἐντείνῃ ὡς πλείστας καίριας τῇ Ἀγγλίᾳ πληγὰς κατὰ θάλασσαν, ἐν Ἀσίᾳ καὶ Ἰνδικῇ. Ὅλιγα χρήματα ἀρκεῖ νὰ θυσιάσῃ ὅπως προκαλέσῃ ἐν Ἰνδικῇ καὶ Καναδοῦ φοβερὰν ἐπανάστασιν τῶν οὐπω ὑποταξαμένων φυλῶν ».

— Ἐκ Βουκουρεστίου τηλεγραφοῦσιν ὅτι ὁ ἡγεμὼν καὶ ἡ κυβέρνησις τῆς Ῥουμανίας μεταφέρουσι τὴν ἔδραν αὐτῶν εἰς Τούρνον-Σεβερίνον. Ὁ δὲ παρὰ τῇ Ῥωσσικῇ Αὐλῇ διπλωματικὸς τῆς Ῥουμανίας πρᾶκτωρ ἐγκαταλείπει τὴν Πετρούπολιν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἄφιγθέντα ἐνταῦθα

ΑΘΗΝΑΙ, 19/1 Μαΐου. — Ἡ πολιτικὴ τῆς Ῥωσσίας πολεμικωτέρα, ἀντικατέστησαντος χθὲς τοῦ Τοτλέβεν τὸν Νικόλαον ἀρνούμενον τὴν κατάληψιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, διότι εἶχεν ὑποσχεθῆ τοῦτο λόγῳ τιμῆς τῷ Σουλτάνῳ.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 19/1. — Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ζητεῖ ὀριστικὴν ὑπόσχεσιν τῆς Ἀγγλίας περὶ τῆς μελλούσης τύχης τῆς Ἑλλάδος ὅπως οἱ ἐπαναστάται συνομολογήσωσιν ἀνακωχὴν. Αἱ νεώτεραι εἰδήσεις προαγγέλλουσι βέβαιον τὸν πόλεμον.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 20/2. — Δεύτερον ἀπόσπασμα στρατοῦ ἐξ Ἰνδιῶν ἀνεχώρησε διὰ Μελίτην. Ἡ Αὐστρία ἀπηγόρευσε τὴν ἐξαγωγήν τορπιλλῶν. Ἡ Ῥωσσία ἀπλήθυνε τηλεγράφων τῇ Πύλῃ ἀπαιτοῦσα τὴν ἄμεινον καὶ πλήρη ἐκκένωσιν τῆς Σούμλας, Βάρνας καὶ Βατούμ. Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας ἐν τῷ συνηθητικῷ συλλόγῳ Προστόνης εἶπεν ὅτι ὀλόκληρος ἡ Ῥωσοτουρκικὴ συνθήκη πρέπει νὰ συζητηθῇ καὶ μεταβληθῇ ὑπὸ τοῦ συνεδρίου.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 21/3. — Ἐγένετο δεκαπενθήμερος παρὰ τὰς ἐκκεχειρίας πρὸς διαπραγματεύσιν τῶν Ἀγγλῶν προξένων μετὰ τῶν ἐπαναστατῶν τῶν Ἀγράφων ὅπως συνηνοθηέντες οἱ διάφοροι ὄπλαρχηγοὶ δώσωσιν ὀριστικὴν ἀπάντησιν.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 21/3. — 21 τάγματα τούρκων ὑπάρχουσιν ἔτι ἐν Βάρνα καὶ Ἰσαρίθμα ἐν Σούμλα. Ὁσμάν-πασᾶς καὶ Μεχμέτ-πασᾶς ἀπεστάλησαν ἐνεργῆσαι ἀνακρίσεις τούρκων ἀρνούμενων τὴν παράδοσιν τοῦ Βατούμ.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 22/4. — Τῶν Ἀγγλῶν προξένων διαβεβαιωσάντων τοὺς συνελθόντας ἐν Λουτρῷ ἀρχηγούς τῶν ἐπαναστατῶν ἐν ὀνόματι τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως τὴν πλήρη ἀσφάλειαν καὶ ὑποστήριξιν τῶν δικαίων τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ Συνεδρίῳ, οἱ ἐπαναστάται ἐδέχθησαν τὴν ἀνακωχὴν.

Ὁ Τοτλέβεν καὶ ὁ Χόρμπυ συνεφώνησαν περὶ συγχρόνου ἀπομακρύνσεως ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Βεβαιοῦται ἡ ἐναρξίς τῆς ἀποχωρήσεως τῶν Ῥώσων εἰς Τσαλταλζά.

Αἱ φρουραὶ τῆς Βάρνης καὶ Βατούμ ἐκκενοῦσι τὰ φρούρια.

Ὁ κ. Ἐλπίδ. Κωνσταντινίδης μετέφερε τὸ Πελοποιοῖον του κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀγορᾶς, πλησίον τοῦ Φαρμακείου τοῦ κ. Κ. Χατζοπούλου.